

Af undervisnings- og forskningsministeren (Ole Vig Jensen, fg.).
(Fremsat 14/3 90).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Pernille Forchhammer (S):

I august på det store Sorø-møde lovede undervisnings- og forskningsministeren udtrykkeligt skolefolk og journalister fra hele landet, at der ikke ville komme nye væsentlige ændringer af folkeskolen, før erfaringerne fra de mange udviklingsforsøg er opsamlet, sådan at de kan danne baggrund for en samlet debat om en ny folkeskolereform.

Forslaget i dag forsøges solgt under overskrifter som »afbureaukratisering, deregulering, forenkling« m.m., men rummer i virkeligheden derudover væsentlige uddannelsespolitiske ændringer, som vi i Socialdemokratiet er både undrende og afvisende over for. Vi forstår simpelt hen ikke årsagen til, at dette forslag ikke kan afvente en samlet diskussion af folkeskolen, medmindre ministeren spiller unfair play og forsøger på forhånd at luske egne ideer igennem.

Vi er først og fremmest modstandere af, at der nu åbnes mulighed for, at andre grupper end læreruddannede foretager undervisning i folkeskolen. For os at se vil både musik- og fysikundervisningen miste værdi, hvis ikke den sker med udgangspunkt i elevernes erfaringer og i en eller anden form for sammenhæng med den øvrige undervisning. Begge dele fordrer et vist kendskab til eleverne og til skolens dagligdag og til det bestemte håndværk at undervise børn.

Og det er bestemt ikke det samme som at undervise i ungdomsskolen eller højskolen, for ikke at tale om gymnasiet eller andet. Folk, der kommer udefra, har naturligvis en væsentlig værdi i undervisningen, så længe det bidrag, de kommer med, kobles sammen med elevernes øvrige undervisning.

Af den offentlige debat har vi fået det indtryk, at ministeren begrundet forslaget med, at lærernes kvalifikationer er for ringe. Jamen det mener vi ministeren kan gøre noget ved gennem den revision af læreruddannelsen, som er planlagt i den nærmeste fremtid, og ikke ved at

hive gulvtæppet væk under folkeskolen og dens lærere.

Selv om den supplerende undervisning nok kunne være en diskussion værd, bør den absolut ses i sammenhæng med specialundervisning og normalundervisningsbegrebet, med skole-hjem-samarbejdet og ikke mindst med det temmelig reducerede timetal til undervisning i specielt matematik og dansk.

Under udviklingsprogrammet kører forsøg med alle disse punkter, og vi vil ikke være med til, at vi spreder undervisningsmidlerne yderligere, før det er nærmere analyseret, hvor vi opnår det bedste samlede resultat.

At fjerne kravet om det praktiske og kunstneriske element i valgfagene forekommer ligeledes unødvendigt få år før en reform, hvor valgfag måske slet ikke vil få den placering, de i dag har, ligesom det vil skubbe unødigt til den balance, der er skabt mellem teoretiske og praktiske fag i folkeskolen.

Socialdemokratiet mener, at forældrene i dag har rig mulighed for frit at vælge, hvilken skole deres børn skal gå på, og opfatter forslaget som et ideologisk forsøg på i en tid med fallende børnetal at fremprovokere en konkurrence mellem skolerne på profilen. Det bryder med tanken om skolen som et lokalt kulturcenter og stiller de svagere elever ringere. For det er selvfølgelig ikke dem, der bliver kamp om.

Muligheden for ophævelse af kilometergrænserne ved anvisning af et sikkert stisystem ser for os ud til at være et rent spareforslag, og vi vil gerne i udvalget have belyst, hvor store besparelser det kan komme til at betyde i kommunerne.

Det er vores opfattelse, at uanset cykelstiens kvalitet er der en grænse for, hvor mange kilometer vi kan forpligte f.eks. en 10-årig til at cykle hver dag, og for os at se er den nuværende grænse på 6 km for 10-årige faktisk rimelig.

Vi er utilfredse med, at ministerens ansvar for at følge udviklingen på skolefritidsområdet falder bort, og vi deler ikke ministerens opfattelse, at den gennemførte undersøgelse af området er en garant for et kvalificeret tilbud lokalt.

Vi er uforstående over for, hvorfor det sidste kvalitetskrav i lovens ord, om leg og beskæftigelse, nu pludselig er faldet bort. For os at se er skolefritidsordningerne nu, hvad lovgivning angår, reduceret til en opbevaringsplads for børnene.